

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1585/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Слађане Накић Момировић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Општинско правобранилаштво Власотинце, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 53/20 од 08.03.2021. године, у седници већа одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 53/20 од 08.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 53/20 од 08.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу, Судске јединице у Власотинцу 21 П1 518/19 од 17.07.2020. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена тужба тужиле изјављена против тужене, јер је правна ствар правноснажно пресуђена. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој исплати на име трошкова парничног поступка износ од 21.000,00 динара, у року од осам дана по пријему решења.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж1 53/20 од 08.03.2021. године, жалба тужиле је одбијена као неоснована и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења тужила је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. ЗПП.

Тужена је није доставила одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе,

као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У другом ставу истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају ревизија није поднета због погрешне примене материјалног права. Ревизијски наводи тужиле нису правно релевантни основ за прихватање посебне ревизије, зато што се односе на процесне разлоге, односно на питање када је правноснажно пресуђена ствар у смислу члана 359. став 2. ЗПП. Следом наведеног, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП решено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају предмет спора се односи на неновчано потраживање, а вредност предмета спора није означена у тужби, нити је утврђена током поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић